

Határozatok Tára

C-580/15. sz. ügy

**Maria Eugenia Van der Weegen és társai
kontra
Belgische Staat**

(a rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge [Belgium] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal – EUMSZ 56. cikk – Az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás 36. cikke – Adójogszabályok – Jövedelemadó – Kizárólag bizonyos jogszabályi feltételeknek megfelelő bankok által fizetett kamatok tekintetében biztosított adómentesség – Közvetett hátrányos megkülönböztetés – Belgiumban és más tagállamokban letelepedett bankok”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (ötödik tanács), 2017. június 8.

Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Korlátozások — Adójogszabályok — Minden szolgáltatásra megkülönböztetés nélkül alkalmazandó intézkedés — Az adómentességet a kizárólag a nemzeti piacra jellemző feltételeknek megfelelő banki szolgáltatóknál elhelyezett takarékbetétekből származó jövedelmekre biztosító nemzeti szabályozás — Megengedhetlenség

(EUMSZ 56. cikk; EGT-Megállapodás 36. cikk)

Az EUMSZ 56. cikket és az Európai Gazdasági Térségről szóló 1992. május 2-i megállapodás 36. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az alapügyben szóban forgóhoz hasonló, adómentességet előíró nemzeti rendszer, amennyiben ez utóbbi, jóllehet megkülönböztetés nélkül alkalmazandó a Belgiumban vagy az Európai Gazdasági Térség valamely másik tagállamában letelepedett banki szolgáltatóknál elhelyezett takarékbetétekből származó jövedelmekre, feltételekhez köti a más tagállamokban letelepedett szolgáltatásnyújtóknak a belga bankpiachoz való hozzáférését, aminek a vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

A jelen esetben az alapügyben szóban forgó szabályozás alapján olyan adózási rendszer jön létre, amely megkülönböztetés nélkül alkalmazandó a Belgiumban letelepedett bankok által a takarékbetétek után fizetett hozamra és a valamely más tagállamban letelepedett bankok által e betétek után fizetett hozamra.

Ugyanakkor még az olyan nemzeti szabályozás is alkalmas a szolgáltatásnyújtás szabadsága korlátozására, amely a szolgáltatásnyújtó letelepedési helyétől függetlenül minden szolgáltatásra megkülönböztetés nélkül alkalmazandó, amennyiben kizárólag a szolgáltatások azon igénybevevőinek tart fenn valamely jogosultságot, akik megfelelnek bizonyos, valójában csak a nemzeti piacra jellemző feltételeknek, és így módon megfosztja ezen jogosultságtól az olyan más, lényegében hasonló szolgáltatások igénybevevőit, amelyek ugyanakkor nem felelnek meg az e szabályozásban előírt különös feltételeknek. Az ilyen szabályozás ugyanis magát a szolgáltatások igénybevevőinek helyzetét befolyásolja, így tehát visszatárhathatja őket attól, hogy bizonyos szolgáltatásnyújtók szolgáltatásait

igénybe vegyék, amennyiben az utóbbiak által nyújtott szolgáltatások nem felelnek meg az említett szabályozásban előírt feltételeknek, mivel ily módon feltételhez köti a piachoz való hozzáférésüket (lásd ebben az értelemben: 1995. május 10-i Alpine Investments ítélet, C-384/93, EU:C:1995:126, 26–28. és 35–38. pont; 2011. november 10-i Bizottság kontra Portugália ítélet, C-212/09, EU:C:2011:717, 65. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

(vö. 28., 29., 45. pont és a rendelkező rész)